Ч. 239. Второк 7 падолиста (25 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Теперішне положенє в Росиї.

Криваві події в многих росийских містах звертають справедливо увагу цілого сьвіта на себе. Сказав би хтось, що революция преці нігде і ніколи не обходила ся без проливу крови, отже й в Росиї мусить забирати свої жертви. Так. Але в Росиї в теперішну пору тота ріжниця, що цар в своїм маніфесті і помилуванєм політичних виновників зрік ся прилюдно свого самодержавія і вступив на дорогу конституциї, отже росийска суспільність осягнула в засаді все то, о що борола ся від 1825 р. На щож дальший пролив крови? Преці надати конституцию можна легко, одним почерком пера, але ввести єї фактично в житє та ще й до того в так великій державі як росийска, на то треба богато часу й роботи. Се повинна би і могла би зрозуміти кожда суспільність хоч би й росийска; коли же революция в Росиї не то не ослабає, але навіть і прибирає щораз більші розміри, то мусить бути якась тому причина.

Як тепер показує ся суть дві головні причини теперішного стану в Росиї; недовірє тих, що борють ся за свободу і волю до росийского правительства і верховодячих в нїм кругів і борба самодержавія та сполученого з ним чиновництва на житє і смерть о своє єствованє або борба реакциї з поступом і ся іменно борба, котру можна найліпше схарактеризувати словами „борба Вітте'го з Треповом“ надає головну черту тим революцийним проявам, про які тепер, що дня доносять з Росиї. Після вістий, які одержали з Росиї в Берлині, нема вже сумніву, що послїдні непокої і ріжну викликали понайбільшій части провокацийні аґенти і поліция. Фактом єсть, що якісь аґенти підбурюють темну товпу до розрухів і що в таких случаях поліция, а навіть і войско не то не старають ся перешкодити тим розрухам, але ще й помагають товпам, що викликують розрухи і рабують. Здає ся, як би поклик до того ішов з гори, щоби в той спосіб застрашити суспільність і показати, що без системи Трепова не може обійти ся.

То що в долині, по краю, проявляє ся кровавими розрухами і рабунками, веде ся тихцем і в горі. Фактом єсть, що в найвисших верховодячих кругах веде ся так само борба реакциї з поступом Двірска камариля піддержує Трепова і реакціонерів і старає ся спинити всякі реформи та усунути Вітте'го. Щоби не допустити до переведеня проґрами Вітте'го, старають ся реакціонери впливати в тім напрямі, щоби викликувати в краю криваві розрухи та викликувати анархію і тим переконати царя, що не реформи але груба сила зможуть удержати порядок і спокій в державі. Кажуть, що всї вісти о установленю в деяких містах провізоричного правлїня, о проголошеню републики у Фінляндиї і т. п. суть дуже пересадні або й неправдиві. Противники Вітте'го доказують, що то він умисно постарав ся о такі вісти, щоби ними застрашити царя і спонукати видане маніфесту. Цареви доказують, що Вітте в той спосіб підійшов єго.

Так отже веде ся борба в горі, а хто в ній остаточно побідить, годі знати. Звідси й недовірє тих, що ведуть борбу о свободу. Як тепер діло стоїть, то здає ся, що Вітте горою. Великий князь Александер Михайлович, через котрого головно прийшло до війни з Япанією, має яко шеф торговельної маринарки одержали димісию. Так само мав же й Трепов подати ся до димісиї, але Вітте ще задержав єго, як кажуть, длятого, щоби не зробити ся непопулярним, коли би єму самому прийшло ся усмиряти теперішні розрухи. Так само має подати ся до димісиї і мінїстер справ внутрішних Булиґін, котрий підпирав доси потайком Трепова.

Кілько на сих всїх вістях єсть правди, годі знати, але то річ певна, що реакция завела тепер борбу на житє і смерть і мабуть закінчить сею послїдною. З инших вістий замітна та, що Фінляндия мала дійстно прогол-

---

15)

Король диямантів

(З анґлійского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Входячи перед тим скоро до комнати, полишив я за собою отверті двері. Коли я тепер обернув ся, аби іти, побачив я паню Лясель-Тревор, що стояла в сїнях за дверми і цікаво заглядала до комнати.

Тепер повторила она слова аґента:

— Ваш арештант? Пан Савтем ваш арештант? А хтож ви такий?

Она немов щоби успокоїти ся положила руку на своїй груди.

— Я тайний аґент поліцийний.

— І ви арештували пана Савтема? З якої причини?

— Бо він обжалований о убитє Джона Гартона.

Она в найбільшій радости сплеснула руками і скрикнула урадувана:

— Ах, яка я рада, яка щаслива! Приміть мої желаня, пане, що вам удало ся вкінци викрити злочинця!

Поглянувши на мене з видимим глумом, відозвала ся тими словами:

— Чи я вам не сказала наперед, що ваше удаванє скоро скінчить ся? А то ще скорше стало ся, нїж я сама гадала!

— Я дуже вам вдячний, пані, за ваші вічі слова і мушу признати ся, що хоч знаю, що я не перший невинно засуджений, то таки гадаю, що то перший случай, в котрім женщина так понижує ся, що тішить ся в такий безсердечний спосіб над нещастєм чоловіка, котрий нїколи в своїм житю не зробив кривди умисно нїякому жиючому сотворіню і супротив всїх єсть вічливий і готовий до всяких услуг.

Ті слова замість порушити в ній яку мякшу струну — коли она взагалі мала єї — ще більше, як здаєть ся, підбурили єї.

— Лукавий чоловіче! — засичала до мене як гадини.

Мій вартівник поклав свою руку на мої плечі.

— Ходіть — сказав службовим голосом.— Чого тут ще перечити ся о слова! Ходім на долину, пане Савтем — і раз на все прошу вас — нїяких штучок! То випрошую собі!

Я обіцяв єму, що з моєї сторони не потребує побоювати ся нїякого опору і ми пійшли на долину, а за нами ступала пані Лясель Тревор як невідлучна тїнь.

— Зайдїть тимчасом, пане Савтем, сюди до реставрацийної комнати доки не заїде фіякер — сказав аґент до мене.

— Пані Барнес!

На єго голосний поклик появила ся она

— Я саме арештував тут того пана, як я вам то вже майже на певно наперед сказав.

Отже она знала вже від початку, хто він був, а мене цілий час дурила. Аж тепер пізнав я, що мала значити єї перестрога на карточці в послїднім часї.

— Велїть менї сейчас прикликати фіякра! І щоби менї нїхто не входив до комнати того чоловіка, доки я єї добре не перешукаю. Роблю вас за те одвічальною.

Я бачив, як голова господинї почала то в одну то в другу сторону хитати ся, як у хіньского мандарина і знав, що у неї наближає ся знов нервовий напад.

Аґент мусів повторити свої слова:

— Скорше, пані Барнес, отямте ся і велїть менї привести фіякра!

Коли пані Барнес обернула ся, аби виповнити єго порученє, побачив я, що хтось за нею стояв.

То був єї муж.

Він стояв в отвертих дверех, так немов би лише що увійшов і приглядав ся цікаво, що тут діє ся. Бідолаха був такий обдертий і опущений, як лиш можна собі уявити, але в єго лици як і в цілій єго поставі було щось, що порушило мене як промінь надії.

— То ви? Слава Богу! Мене арештували як убийника; але я маю надію, що ви являєте ся в сам час, аби менї помогти і визволити мене.

На звук мого голосу всї обернули ся, аби побачити, з ким я говорю.

Коли пані Барнес пізнала свого чоловіка, дістала такого нападу гістеричного сьміху, плачу і дрожаня, що служниця лиш з великим трудом піддержала єї, аби не упала.

Але між нами був ще хтось, на кого вид того чоловіка зробив ще страшнїйше вражінє, як на паню Барнес, а то була пані Лясель-Тревор. Она глядїла на него немов би на нїй спочив зір усмирителя зьвірів і аж скорчила ся.

сити ся републикою і установила вже навіть провізоричне правительство. Вість о тім мала зробити в Петербурзї дуже пригнобляюче враженє. Що там мусїло щось подібного стати ся, вносять хочби лиш з того що до Гельзінґфорса відплила росийска ескадра. Кажуть, що коли до Гельзінґфорса наспіла вість, що іде відділ росийского войска, ґвардия народна в силї 4000 мужа виступила против него і змусила уступитись без борби. Кажуть також, що Петергоф, де тепер цар перебуває, відтятий від Петербурга а всяка достава для двору відбуває ся під конвоєм козаків. Розійшла ся також чутка, що мінїстром справ внутрішних має стати кн. Урусов ґубернатор Твери, чоловік молодий і вельми спосібний.

Сойм краєвий.

На суботнїшнім засїданю сойму відчитано на початку між иншими внесенє дра Томашевского в справі додатку дорожняного для учителїв в Самборі і пос. Останчука в справі виборів громадских в Гниличках пов. збараского. — Опісля мотивували посли Саля, о. Еффинович і Вісьневский свої внесеня в справі додатку для учителїв на дорожню. Всї три внесеня передано комісиї буджетовій.

З порядку дневного завела ся дальша дискусия над звітом комісиї шкільної о школах середних. Перший промавляв о. Стояловский і критикував учителїв шкіл середних докоряючи їм, що нетактовно поступають супротив учеників, що не числять ся з словами і т. д. — В обороні учителїв виступив др. Томашевский і признаючи, що суть вийімки між учителями, котрі суть нетактовні, сказав, що з того ще не виходить, щоби на всїх кидати каменем. Атже всї люди як і о. Стояловский мають свої слабі сторони. З того завела ся межи обома бесїдниками мала перепалка. — Пос. о. Мазикевич домагав ся основаня середної школи в Раві руской а др. Король руской ґімназиї в Сокали. — Пос. Сколишевский домагав ся, щоби при основуваню середних шкіл увзглядню вано меньші міста галицкі. Опісля ухвалила палата ще дві резолюциї комісиї шкільної.

1) Взиває ся правительство, щоби выяснило причини, для котрих повтаряні многократно резолюциї Сойму в справі введеня науки релїґії до іспитів зрілости, в справі історпї рідного краю і установленя лїкарів-шкільних не лиш не увзглядн ило, але навіть не дало відповіди; 2) взиває ся Раду шкільну краєву, щоби обдумала средства, які не допустили би молодїж шкільну па представленя театральні для неї не відповідні.

По сім приступлено до дискусиї над звітом комісиї шкільної о школах народних і семинариях учительских. Референт пос. др. Яворский предложив іменем тої комісиї слїдуючі внесеня: 1) Вчиває ся краєву Раду шкільну, щоби посади головних учителїв при семинариях учительских надавано лиш кандидатам з іспитом шкіл середних; 2) взиває ся правительство, щоби помножило число інспекторів краєвих — а системізувало посаду інспектора рільництва; щоби як найскорше приступило до основуваня нових семинарий учительских та щоби як найскорше приступило до будови будинків для семинарий учительских у Львові, в Заліщиках, Сокали і Тернополи.

В загальній дискусиї промавляв посол о. Стояловский і докоряв краєвій Радї шкільній, що она в основуваню шкіл народних не має ніякого пляну; говорив о нуждї учителїв, а наконець підніс, що окружні інспектори шкільні не відповідають своїй задачі і своїм обовязкам та висказав бажанє, щоби краєва Рада шкільна в слїдуючім роцї предложила звіт, в який спосіб обмежила самоволю окружних інспекторів. — Промавляв ще пос. др. Малаховский, котрий висказав бажанє, щоби правительство дало для кождої семинариї учительской бодай два морґи ґрунту для практичних вправ рільничих.

По замкненю засїданя відчитав пос. Райский слїдуючу декларацию: З границь держави, де найбільші простори земель наших, найбільша часть народу жиє позбавлена горожаньских і народних прав, доходять вісти, котрі здають ся заповідати великої ваги зміни і конець незаконности. В тій хвили, котра, як Бог дасть, буде може досьвітком справедливости історичної, ми сини одного і нероздільного народу зібрані на сойм в сій части шлемо братям з під росийского забору горячі вирази надії. (Грімкі оплески). На тім закінчено засїданє.

Новинки.

Львів, дня 6 падолиста 1905.

— **Іменованя.** П. Мінїстер рільництва іменував асистента рахункового Дирекциї домен і лїсів у Львові Николая Мельника рахунковим офіциялом при тій Дирекциї.

— **Є. Е. Президент висшого суду краєвого** др. Александер Тхоржницкий виїхав на візитацию окружного суду в Сучаві, а заступство обняв віцепрезидент п. Дилевский.

— **Ц. к. Адмінїстрация податків** у Львові оповіщує: По мисли § 184 закона з дня 25-го жовтня 1895 подає ся до загальної відомости, що зачисленє податників податку особисто-доходового округа оцїнкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих зістало переведене і що дотичні списи виборців вложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адмінїстрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. п.) від години 9—1 перед полуднем від дня 11 падолиста с. р. почавши через 8 днїв, т. є. до включно 18 падолиста с. р. Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8-дневного речинця на руки адмінїстрациї податкової; зажаленя ті не здержують однак дальших чинностий урядових а іменно відбутя важних виборів. Право перегляду згаданих списів прислугує лиш особам до плаченя податку особисто-доходового в оцїнковім окрузї Львів-місто обовязаним, виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя по мисли § 246 покликаного закона будуть карані.

— **Директором галицкої каси щадничої у Львові** на місце дра Стечковского, котрий дня 1 сїчня 1906 р. уступає з свого становища, обіймаючи становище директора львівскої філїї віденьского кредитового заведеня для торговлї і промислу, іменований адвокат др. Фердинанд Квятковский.

— **Неважність супружества з божевільними.** Висший суд краєвий у Відни рішив оногди дуже важну справу. Іменно 18 жовтня 1904 оженив ся якийсь купець з 18-лїтною панною, а в три тижднї по вінчаню треба було єго відставити до дому божевільних, бо показало ся, що єго божевільність буде щораз більша. Отже молода жінка внесла жалобу до суду і зажадала уневажненя супружества, бо єї чоловік був вже тодї божевільний, як женив ся. На доказ того навела она такі факти: Безпосередно перед вінчанем він відправив фіякра, який мав їх завести до церкви, бо він мав конї сиві, а не карі; при весїльній гостинї він добув револьвер і показував гостям погані образки. По весїльнім пирі вибрав ся він зараз в весїльнім убраню чистити вікна. В кілька днів по весїлю випустив він нафту з кількох бочок і хотїв підпалити власний склеп. Лїкарі-знатоки признали справдї, що він був вже перед вінчанем божевільний і суд відтак признав неважним супружество.

— **Дрібні вісти.** Виділ повітової ради в Бібрцї розписав конкурс на посаду окружного лїкаря в Стрілисках нових, з річною платнею 1000 корон і додатком на їзду 700 корон (округ обіймає 22 громад), з речинцем до кінця падолиста с. р. — В Перемишли почала виходити з днем 1 с. м. щоденна часопись п. з. Dziennik Przemyski. — Ученик львівскої школи кадетскої, Станислав Михальский, одержав від мінїстерства війни похвалу за вирятоване потапаючого. — Наглою смертию помер передвчера майстер шевский Ів. Пуздиркевич у власнім мешканю при ул. Спадистій ч. 1 у Львові. Причиною смерти був удар серця. — Генерал Антін Ґальґочи, бувший командант перемиского корпусу, іменований начальним інспектором австро-угорских войск і одержав від Цїсаря войсковий хрест заслуги.

— **Угорска молодїж у Львові.** Вчера рано приїхала до Львова на дводневу гостину угорска молодїж під проводом посла до угорского сойму дра Ковача. Гостий витали на двірци представителї міста і польска молодїж академична. По обідї, який відбув ся в льокали кухнї товариства Братної помочи слухачів полїтехніки удали ся Мадяри походом перед памятник Мицкевича і зложили там вінець. Вечером угорскі гості були на представленю в театрі.

— **Демонстрация у Відни.** Социял-демократичний комітет у Відни скликав оногди збори в Sophiensale в справі загального права голосованя. По рефератї пос. Перперсторфера, промовляли іменем Чехів Немец, іменем Італїянців Піттонї, іменем Словінців Трістан, іменем Русинів Вітик, іменем Поляків Дашиньский. Всї бесїдники жадали загального, безпосередного, тайного і рівного права голосованя. По зборах кількатисячна товпа рушила в напрямі до парляменту. Але на Рінґштрасе заступила дорогу полїция, а коли демонстранти заатакували полїцию палицями і камінем, она від-

---

Немов би для оборони піднесла свої руки до гори, коли він поступив наперед і видко було, як она в смертній тревозі тремтїла.

— Отже ти! — сказав він з дивним притиском в голосї. — Отже ти!

Він обернув ся до мене і показуючи з обжаловуючим рухом на ту женщину сказав:

— Коли-б ви менї були зараз минувшої ночи сказали о присутности тої женщини в тім домі, то я був би сейчас розкрив перед вами тайну убийства. Єї присутність тут на сїм місци робить цїлу справу ясною як день. То она убила Дункана Ротвеля! Признай ся, женщино з закровавленою рукою!

Майже з гордим рухом кинув їй він ті слова в лице і немов би ріс при тім, між тим як она все більше і більше корчила ся.

З єго очий мов би искри сипали ся і я міг собі дуже добре уявити, як легко було єму при таким виглядї загіпнотизувати, бідну, нервову паню Барнес.

— Нї — скомлїла пані Лясель Тревор — то не я єго убила.

— Ти сьмієш супротив мене випирати ся того кровавого злочину?

Голос єго одержав якийсь незвичайний звук а єго цїла стать прибрала дивно гордий і приказуючий вигляд.

Витягнувши з кишенї малу скриночку, виймив з неї завинені в полотно кусники тої руки, котрі так дуже лякали панюю Барнес в нічній порі.

— Ось тут суть кусники твоєї руки, ти страшна женщино — тої руки, котрою хотїла ти мене убити! Я знаю, що ти своєю лївою рукою була в силї поцїлити і бідного Дункана Ротвеля. Випри ся коли маєш на стілько відваги!

Сказавши то кинув їй ті страшні кусники тїла в лице.

— Я то зробила, признаю ся! Лиш не рушай мене! Лише то нї!

Голосно зітхаючи, упала мов мертва на землю і почала судорожно вити ся перед нашими очима.

(Конець буде).

перла товпу шаблями. Демонстранти розбігли ся в бічні улиці і утікаючи вибивали шиби по каварнях і склепах. Кілька осіб арештовано. По обох сторонах були ранені.

— **Убийство.** Дня 25 жовтня робітники в Зашкові коло Львова копали бураки на двірскім лані. В часї роботи посварив ся 40-лїтний Ілько Ісько з 18-лїтним Олексою Фуртом. Наслїдком сварнї була бійка, в часї котрої Ісько ударив Олексу Фурта мотикою в голову так сильно, що з голови вискочив мозок і Фурт упав трупом. Іська арештовано і віддано до суду.

— **Огнї.** В Глинянах знищив оногди пожар три селяньскі загороди, заподіваючи шкоду на 2900 корон. Огонь вибух внаслїдок хибної будови комин.

— **Процесова язва.** До одної трафіки в Перемишли зайшов селянин з Вишатич і зажадав папіроса за 2 сотики. Одержавши єго він відійшов. По якімсь часї вертає ся і каже, що не дістав з 10 сотиків належної єму решти. Розпочав ся спір, бо жид каже цілком рішучо, що одержав лиш 2 сотики. Селянин відходить вкінци, грозячи, що запізве за то трафіканта до суду. Наляканий жид посилає за селянином, дає єму спірних 8 сотиків і просить, однако безуспішно. Селянин упер ся. На загальне зачудоване, найшов ся в Перемишли дійстно адвокат, що приймив веденя такого процесу і вніс до карного суду жалобу о дефравдацию в сумі 8 сотиків. Однако на тім не конець. Жид, щоби ратувати ся від грозячого єму „нещастя“ удає ся з своєї сторони до другого адвоката, вносить жалобу о обиду чести, доверщену обжалованєм єго о дефравдацию 8 сотиків і посилає свого заступника. Вислїдом була судова розправа і увільнене обох сторін. В наслїдок того селянин стратив два дни дорогого часу, зробив 44 кільометри дороги і заплатив адвокатови 2 корони, а жид стратив один день часу і 6 корон, заплачених свому адвокатови. А всьо то задля марних 8 сотиків!

— **Великаньский обід.** З Парижа доносять: В неділю дня 5 с. м. дав париский Matin в гали машин великий обід, в котрім мало брати участь 50.000 осіб. До обслуги тої величезної товпи людий замовлено 35.000 кельнерів. Потрібні до застави тарелї в числї 150.000, уставлені один на другім, утворили би вежу десять разів висшу від вежі Айфля. По 50.000 ножів і ложок і 70.000 вилок то дальша застава. Всї столи разом були довгі на $15^1/_2$ клм., а лавки на 11 кільометрів. Крім того уставлено 3000 крісел. Перед обідом подано 3.000 лїтрів ріжних горілок. Крім того подано в часї пиру 25.000 фляшок вина, 15.000 фляшок пива, 6.000 фляшок молока і 10.000 фляшок мінеральної води. Вкінци явило ся 5000 фляшок шампана і 4000 фляшок всіляких ликерів. Потрібні на то всьо склянки утворили би стовп о витоті 10.000 метрів. Поживи приладжено на обід 76.000 кільоґрамів.

— **Самоубийства.** Дня 3 с. м. відобрав собі житє вистрілом з револьвера Ів. Фонфарский, ем. старший комісар скарбової сторожи у Львові. Причиною самоубийства було розстроєнє нервів. Самоубийник мав 53 лїт. — На кладовищи в Городку відобрали собі оногди житє вистрілами з револьвера незвістні з назвища мужчина около 30-лїтний і трохи молодша женщина. — В Тернополи кинув ся оногди рано в самоубийчім намірі під зелїзничий поїзд слюсар зелїзничий, Йосиф Морхвяний і погиб на місци. Перед тим цїлу ніч пив в кількох шинках, щоби імовірно набрати відваги до самоубийства, котрого причина незвістна.

† **Померли:** о. Юліян Дворянин, парох в Чортівци, жуківского деканата, станиславівскої епархії, дня 1 с. м., в 68-ім роцї житя а 45-ім сьвященьства; — у Львові Михайло Черневич, пенсионований учитель народний, в 65-ім роцї житя; — Йосиф Глинкевич, польский дневникар, дня 31 с. м. в 65-ім роцї житя у Відни. Покійний був між иншим дописувателем Lwowsk-ої Gazet-и; о. Антін Лихновский, парох в Млинци, тернопільского деканата, дня 28 жовтня, в 72-ім роцї житя а 67-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 6 падолиста. Социяльно-демократична партия устроїла тут вчера о год. пів до 11 перед полуднем збори в справі загального права голосованя при участи 10.000 осіб. Демонстрация відбула ся спокійно. Подібні демонстрациї відбули ся також в Цельовацу, Ґрацу і Бернї.

Відень 6 падолиста. Сенат академічний ухвалив з причини оногдашних подій (демонстрация против проф. Дворжака, Чеха) застановити виклади аж до дальшого зарядженя.

Прага 6 падолиста. Вчера відбула ся тут знов демонстрация социялїстів, підчас котрої арештовано богато людий. У многих знайдено довгі ножі і виострені штилети. У иньших знайдено знов револьвери набиті острими набоями.

Гельзінґфорс 6 падолиста. Після вісти яка наспіла з Петербурга, маніфест царя о скликаню надзвичайної сесиї сойму містить в собі також димісию фінляндских сенаторів.

Берлин 4 падолиста. „Voss. Ztg“ доносить, що в Петербурзї здержано цензуру часописий; ґазети подають на передовім місци до відомости, що друкують без попередної цензури.

Берлин 6 падолиста. Зі всіх сторін з Росиї надходять вісти о розрухах антисемітских; доси наспіли подібні вісти з 40 міст, котрі доси не були обняті тим рухом.

Петербург 6 падолиста. Цар прихилив ся до просьби о скликанє надзвичайної сесиї фінляндского сойму на 20 грудня в цїли ревізиї основ права виборчого до сойму. Маніфест з дня 15 лютого 1899 р. о спільнім законодавстві для цїлої держави і всї видані до 1899 р. закони знесено.

Петербург 6 падолиста. Варшавский ґен.-ґубернатор одержав повідомленє, що пожаданим єсть випущенє на волю замкнених з порученя цивільних властий в монастирях осіб, що провинили ся против віри.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові д. 3 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·90 до 6·15; овес 6·20 до 6·50; ячмінь пашний 5·50 до 5·80; ячмінь броварний 6·40 до 6·65; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·10 до 6·30; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 70·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6 10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11 55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Днїстрі“!

„Днїстер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові
Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“
одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Днїстер“ **зараз відшкодоване;** оцїнку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Днїстер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Днїстра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цїнних паперах.

В „Днїстрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Днїстра“ позичку в Товаристві кредитовім „Днїстер“.

Поліси „Днїстра“ приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Днїстер“ членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Днїстра“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Днїстра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Днїстра“ не роблять. Аґенти „Днїстра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тілько через „Днїстер“ в Товаристві Кракiвскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродїйні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю письмено.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).